14/04/2020

ОБРЪЩЕНИЕ НА СТАРОЗАГОРСКИЯ МИТРОПОЛИТ КИПРИАН

Обръщение на Старозагорския митрополит Киприан към монашеството, клира и миряните на Старозагорска епархия по случай празника Вход Господен в Йерусалим и във връзка с извънредната ситуация в страната, предизвикана от пандемията с коронавируса COVID-19

„Радвайте се винаги в Господа, и пак ще кажа: радвайте се“

(Фил. 4:4)

Възлюбени в Господа,

С апостолския призив за чиста и изобилна радост се обръщам и аз към вас в светлия ден, когато Църквата отбелязва влизането на нашия Господ Иисус Христос в Йерусалим. Тази радост, с която сме призовани да живеем във всички дни на живота ни, не може да бъде помрачена нито от предстоящата Седмица на Христовите страдания, защото след тях идва Възкресението,

нито от каквото и да било обстоятелство от нашия живот. Тази наша радост е, както казва св. апостол Павел, радост „в Господа“, радост от това, че нашият християнски живот е живот в Бога, в Христа, в Духа на Истината! Тя извира от дълбините на сърцата ни, защото ние знаем, че в богочовешката личност на Христа Иисуса смъртта и злото бяха победени и животът възтържествува. Защото на този всепобеждаващ и тържествуващ живот причастници сме и всички ние, които изповядваме Христа и се спасяваме в светата Му Църква.

През последните седмици и месеци заедно с целият свят и ние сме изправени пред тежко и опасно за човечеството предизвикателство – пандемия, която застрашава да нанесе невиждани отдавна в човешката история последствия. Десетки и стотици хиляди са жертвите на заразата, а милиони страдат икономически, защото са изгубили работа и изпитват недостиг на средства за препитание. Не са малко и хората, които страдат психически– поради налагащата се промяна в начина на живот, тъй като единственото надеждно оръжие, с което засега разполагаме, се оказва нашата самоизолация – в очакването на ваксина или лечение на болестта. А всичко това, по Божи промисъл, застига нас и целия свят във времето на светия Велик пост на Църквата, в очакване на празника на Христовото Възкресение. Нима обаче ние ще позволим на това изпитание да отнеме радостта ни? Радостта ни, че сме Христови? Че чрез Христа– Победителя на смъртта, всички ние „живеем, и се движим, и съществуваме“ (Деян. 17:28)!

Като християни ние добре знаем, че нашият Бог е човеколюбец и Той никога не изпраща на Своите любими чеда изпитания, на които те да не биха могли да устоят. Същевременно обаче знаем и целта и смисъла на тези изпитания и изкушения, които по Божи промисъл и допущение ни застигат, за да отправят своето предизвикателство към вярата ни и към нашата надежда, към вековните устои на човешкото общество и на всекиго от нас. И Църквата ни учи да виждаме в тях не Божия гняв, а Божията любов към света и човечеството – любовта, която е била причината за сътворението и която е достигнала до най-високата си точка в акта на Боговъплъщението, когато „Бог толкоз обикна света, че отдаде Своя Единороден Син, та всякой, който вярва в Него, да не погине, а да има живот вечен“ (Иоан 3:16). Затова именноние вярваме и знаем, че изпитанията, които се изправят лично пред всекиго нас и пред всички ни, като общество и като народ, целят нашето вразумяване и изправянето на пътищата, по които вървим. Изпитания идват и си отиват, само че те принасят полза и имат смисъл за нас само когато ние излизаме от тях променени, по–мъдри и истински преобразени.

Дълбок смисъл има и в днешното изпитание на пандемията, което е изпитание на нашата любов към ближния като поставя пред нас въпроса доколко сме готови да ограничим себе си, за да предпазим човека до нас, да допринесем за съхраняването на живота на десетките и стотици наши познати и непознати, които бихме изложили на опасност, в случай че откажем да спазваме ограниченията, препоръчани ни от специалистите-медици и изисквани от отговорните фактори в нашата страна. Нашето отговорно отношение и поведение в извънредната ситуация е проверка за нашата човечност и за нашето християнство. В борбата между живота и смъртта Църквата е винаги на страната на живота. Нека съсредоточим вниманието си и силите си върху онова, което можем да сторим за ближния, а в конкретния случай най-доброто, което можем да сторим, е да предпазим и себе си, и тези около нас от заразата.

Същевременно новата ситуация не отнема от нас възможностите да извършваме дела на състрадателна любов и милосърдие, от каквито имат нужда мнозина около нас. Тя ни помага да се погрижим и за самите себе си, като ни дава безценната възможност да се утвърдим в изконни християнски добродетели като смирението и търпението, с които ние знаем, че подражаваме на Самия Бог, Който „… понизиСебе Си, като прие образ на раб и се уподоби на човеци; и по вид се оказа като човек, [и] смири Себе Си, бидейки послушен дори до смърт, и то смърт кръстна“ (Фил. 2:7-8). Като

подражаваме на Господа, ние се и уподобяваме на Него, и само тогава можем да наричаме себе си истински Негови ученици и изпълнители на Неговата свята воля.

Предстои ни да извървим само още една седмица до деня на Възкресението – седмицата на страданията и униженията, на Кръста и Гроба, за да стигнем и до тържеството на нашата вяра, когато с чисти сърца ще се поздравим с Христовото Възкресение. Нека извървим тази седмица в единомислие и взаимна любов, като помним съвета на апостола, който пише: „бъдете радостни в надеждата; в скръбта бивайте търпеливи, в молитвата – постоянни“ (Рим. 12:12). Тази година в деня на влизането на нашия Спасител в Йерусалим по решение на Светия Синод в храмовете ни няма да се раздава благословената върба, която ни напомня за радостта, с която йерусалимските жители посрещат Христа, възседнал на осле и идващ при тях за последните и решаващи дни от Своя земен живот и служение. В този празничен ден обаче ние можем да превърнем самите себе си в истински нови йерусалимци, които посрещат Господа в сърцата си, за да Му сторят място в себе си и в своя живот, като чисти съсъди на вярата, надеждата и любовта.

Необичайният начин, по който през настоящата година посрещаме едни от най-светлите ни празници – Лазаровден и Цветница, както и самия празник на празниците: Възкресението на нашия Господ и Спасител Иисус Христос, не може и не трябва да позволяваме да отнема от нас пълнотата и чистотата на онази радост, с която Сам Господ и Неговите апостоли ни призовават всякога да пребъдваме.

Честит и благословен празник!

† Старозагорски митрополит КИПРИАН
mitropolia-starazagora.bg